

**REGARD D'UN
AMATEUR**

**VISIE VAN EEN
LIEFHEDBER**

**THROUGH THE EYES
OF ANAMATEUR**

As the number of individual gene copies increases, the probability of a gene being represented by more than one sequence will increase. This is the basis of the 'one gene, one sequence' rule (15). To estimate the number of genes represented in a library, we used the following formula:

$$\text{Number of genes} = \frac{\text{Number of sequences} \times \text{Sequence length}}{\text{Average number of clones per gene}} \quad (1)$$

The average number of clones per gene was determined by comparing the total number of clones with the number of genes represented in the library. The latter was determined by the 'one gene, one sequence' rule.

The number of genes represented in the library was estimated to be 10^7 based on the 'one gene, one sequence' rule. However, the number of genes represented in the library is not necessarily equal to the number of clones. This is because many clones may be redundant. The average number of clones per gene is 100.0, indicating that each gene is represented by 100 clones. This is not surprising since the number of clones is 10^8 and the number of genes is 10^6 .

The number of genes represented in the library was also estimated based on the 'one gene, one sequence' rule. This method is based on the fact that the number of genes represented in the library is equal to the number of sequences. The number of genes represented in the library was estimated to be 10^6 based on the 'one gene, one sequence' rule. However, the number of genes represented in the library is not necessarily equal to the number of clones. This is because many clones may be redundant. The average number of clones per gene is 100.0, indicating that each gene is represented by 100 clones. This is not surprising since the number of clones is 10^8 and the number of genes is 10^6 .

The number of genes represented in the library was also estimated based on the 'one gene, one sequence' rule. This method is based on the fact that the number of genes represented in the library is equal to the number of sequences. The number of genes represented in the library was estimated to be 10^6 based on the 'one gene, one sequence' rule. However, the number of genes represented in the library is not necessarily equal to the number of clones. This is because many clones may be redundant. The average number of clones per gene is 100.0, indicating that each gene is represented by 100 clones. This is not surprising since the number of clones is 10^8 and the number of genes is 10^6 .

The number of genes represented in the library was also estimated based on the 'one gene, one sequence' rule. This method is based on the fact that the number of genes represented in the library is equal to the number of sequences. The number of genes represented in the library was estimated to be 10^6 based on the 'one gene, one sequence' rule. However, the number of genes represented in the library is not necessarily equal to the number of clones. This is because many clones may be redundant. The average number of clones per gene is 100.0, indicating that each gene is represented by 100 clones. This is not surprising since the number of clones is 10^8 and the number of genes is 10^6 .

The number of genes represented in the library was also estimated based on the 'one gene, one sequence' rule. This method is based on the fact that the number of genes represented in the library is equal to the number of sequences. The number of genes represented in the library was estimated to be 10^6 based on the 'one gene, one sequence' rule. However, the number of genes represented in the library is not necessarily equal to the number of clones. This is because many clones may be redundant. The average number of clones per gene is 100.0, indicating that each gene is represented by 100 clones. This is not surprising since the number of clones is 10^8 and the number of genes is 10^6 .

CONTEMPLER

La contemplation est un regard qui se laisse captiver ; une pensée qui se confie à l'affection ; une découverte qui chemine lentement ; une voix calme et pudique qui sourd du silence ami. Elle ne se soucie pas de posséder, de consommer, d'utiliser. Elle écouvre ce que le spectaculaire empêche de voir et que la tyrannie de l'instant interdit de retenir. Au fil des sentiments, des songes et des réflexions à peine ébauchées, elle ménage peu à peu la rencontre ou les retrouvailles avec notre propre intériorité et avec l'humanité commune.

Chacune à leur façon, la nature, l'existence et les œuvres des hommes portent la contemplation. Elles réjouissent, apaisent, troublent parfois. Elles parlent et elles interrogent. Finalement, elles s'approchent des trois grands mystères : la complexité riche et fragile des pluriels, l'infinité vertigineuse de l'univers et l'être insaisissable de la vie.

L'intuition des artisans et des artistes et la pulsion de créer, c'est-à-dire de donner une matière et une forme à ce qui n'existait pas encore, sont aussi des contemplations. Un musée bruit d'une multitude de rencontres entre les humains, les objets, le monde et les cultures. Il est le lieu de la présence.

BESPIEGELING

Bespiegeling is een blik die zich laat vatten, een gedachte die zich toevertrouwt aan de gevoelswereld, een ontdekking die zich langzaam een weg baant, een rustige en bedeesde stem die opwelt uit de bevriende stilte. Bezitten, consumeren en gebruiken behoren niet tot haar bekommernissen. Ze ontdekt wat het spectaculaire verhindert om te zien en wat de tirannie van het moment verbiedt om te onthouden. Aan de hand van nauwelijks ontloken gevoelens, ideeën en gedachten brengt ze de ontmoeting of het weerzien tot stand met ons eigen binnenste en met de ruimere mensheid.

Elk op hun manier dragen de natuur, het bestaan en de werken van de mens bespiegeling in zich. Ze maken blij, brengen tot rust en werken soms verstorend. Ze spreken en stellen vragen. En uiteindelijk benaderen ze de drie grote mysteriën: de rijke en tere complexiteit van de mens, de duizelingwekkende oneindigheid van het universum en het ongrijpbare wezen van het leven.

De intuïtie van ambachtslui en kunstenaars en de drang om te creëren, met andere woorden om materie en vorm te geven aan wat nog niet bestond, zijn evenzeer bespiegelingen. Een museum gonst van de talloze ontmoetingen tussen mensen, voorwerpen, de wereld en de culturen. Het is een plek van aanwezigheid.

CONTEMPLATING THE WORLD

Contemplation is a way of looking that allows itself to be captivated, a thought that gives itself over to emotions, a discovery that unfolds slowly, or a calm, discreet voice that emerges from a benevolent silence.

It does not concern itself with possessing, consuming or using. It uncovers things that are concealed by the spectacular or that the tyranny of the moment prevents us from remembering. Through feelings, dreams and barely formed reflections, contemplation gradually brings us closer to or reunites us with our inner world and the one we share with those around us.

Nature, existence and the works created by humanity all bring their own form of contemplation. They delight, soothe and can sometimes be disturbing. They speak and ask questions. And ultimately they get close to the three great mysteries: the rich and fragile complexity of humanity, the dizzying infinity of the universe and the elusive essence of life.

The intuition of artisans and artists and the impulse to create, to give matter and form to something that does not yet exist, are also contemplations. A museum buzzes with a myriad of encounters between people, objects, the world and different cultures. It is a place of presence.

LA COLLECTION CHARLES DELSEMME

L'inauguration, en 1990, de la collection léguée par le docteur Charles Delsemme (Ruisbroeck, 1921 – Liège, 1990) constitue l'un des moments forts de l'histoire du musée. D'un intérêt culturel exceptionnel, cette collection de quelque deux cents œuvres est une véritable création en soi, re étant à merveille l'esprit curieux et humaniste du médecin liégeois. La particularité de cet ensemble réside dans sa diversité et son éclectisme, celui-ci s'inscrivant parfaitement dans la philosophie de dialogue et d'ouverture défendue par le Musée depuis l'origine. Cette collection indivisible, « un tout voulu » selon les termes de Charles Delsemme, couvre une variété étonnante d'époques et de cultures, comprenant aussi bien des peintures du XXe siècle que des sculptures antiques, des calligraphies japonaises comme des masques africains. Ainsi, durant près de quarante ans, Charles Delsemme rassemble avec minutie des œuvres dans son appartement, guidé par ses coups de cœur plutôt que par la valeur marchande de l'objet. Soucieux que chaque nouvelle acquisition intègre son ensemble en enrichissant les œuvres déjà en place et en dialoguant avec elles, il éclaire sa collection d'une riche bibliothèque, elle aussi léguée au musée.

DE COLLECTIE VAN CHARLES DELSEMME

De feestelijke onthulling in 1990 van de collectie nagelaten door dokter Charles Delsemme (Ruisbroeck, 1921 - Luik, 1990) vormt een van de hoogtepunten uit de geschiedenis van het museum. Deze collectie van uitzonderlijk cultureel belang telt ongeveer 200 werken en mag eigenlijk een werk op zich worden genoemd, dat op uitmuntende manier de nieuwsgierige en humanistische aard weerspiegelt van de Luikse arts. Het bijzondere aan deze verzameling zijn haar diversiteit en eclecticisme, die naadloos aanleunen bij de loso e van dialoog en openheid die het museum al sinds het begin nastreeft. Deze onsplitsbare collectie, «een bewust samengesteld geheel», zoals Charles Delsemme zei, omspant een verbazingwekkende variëteit aan tijdperken en culturen, met zowel schilderijen uit de twintigste eeuw als beelden uit de oudheid, Japanse kalligrafie en Afrikaanse maskers.

Bijna veertig jaar lang verzamelde Charles Delsemme nauwgezet werken in zijn appartement. Hierbij ging hij eerder impulsief te werk dan rekening te houden met de marktwaarde van het object. Het was zijn bedoeling dat elke nieuwe aankoop zou passen in het geheel, het zou verrijken en in dialoog zou treden met de andere werken. Daarom stoffeerde hij zijn collectie door middel van een rijk gevulde bibliotheek, die hij eveneens heeft nagelaten aan het museum.

CHARLES DELSEMME'S COLLECTION

The ceremony, in 1990, unveiling the collection bequeathed by Doctor Charles Delsemme (Ruisbroeck, 1921 – Liège, 1990) is a landmark in the museum's history. Of exceptional cultural importance, this collection of some 200 works is a creation in its own right, beautifully reflecting the curious and humanist nature of the doctor from Liège. What makes it so special is its diversity and eclecticism, perfectly in keeping with the philosophy of dialogue and openness championed by the museum since its inception. This indivisible collection, described by Charles Delsemme in his will as 'un tout voulu', which roughly means 'an intact whole', spans an astonishing variety of periods and cultures, and ranges from 20th-century paintings to ancient sculptures, and examples of Japanese calligraphy to African masks.

For a period of almost forty years, Charles Delsemme meticulously collected art objects in his apartment, guided by his own taste rather than their market value. Keen to ensure that each new acquisition should fit in with his collection by enriching and creating a dialogue with the other works, he complemented the collection with an extensive library, which he also bequeathed to the museum.

Outre sa passion pour l'art, Charles Delsemme appréciait également énormément la musique classique. Dans son appartement à Liège, entouré de sa collection, il prenait plaisir à écouter les grands compositeurs classiques et plus particulièrement Mozart et Beethoven.

À votre libre écoute, un morceau transposé directement d'un vinyle enregistré vers 1964-1965, un disque que Charles Delsemme aurait pu écouter.

Charles Delsemme was niet alleen een gepassioneerde kunstliefhebber, ook voor de klassieke muziek toonde hij een grote bewondering. In zijn appartement in Luik genoot hij volop, temidden van zijn verzameling, van het luisteren naar grote klassieke componisten, vooral Mozart en Beethoven.

U kunt nu luisteren naar een muziekfragment afkomstig van een vinylplaat, opgenomen in 1964-1965. Een plaat die Charles Delsemme wellicht wel eens beluisterde.

Besides his passion for art, Charles Delsemme also enjoyed classical music tremendously. In his apartment in Liège, surrounded by his collection, he enjoyed listening to the great classical composers and especially Mozart and Beethoven.

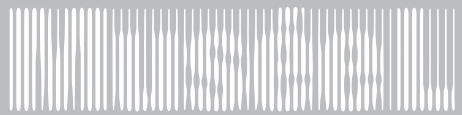
At your free listening, a piece transposed directly from a vinyl recorded around 1964-1965, a record that Charles Delsemme could have listened to.

**Wolfgang Amadeus Mozart
CONCERTONE EN DO MAJEUR POUR 2 VIOLONS
& ORCHESTRE, K.190**

- 1. Allegro spiritoso 8:30**
- 2. Andantino grazioso 9:30**
- 3. Tempo di minuetto (vivace) 8:09**

**PAUL MAKANOWITZKY,
GEORG FRIEDRICH HENDEL, violonistes**

**ORCHESTRE DE CHAMBRE DE LA SARRE
sous la direction de
KARL RISTENPART**

Musée universitaire de Louvain